పెద్దకథ

[illegible]

అల్లం శేషగిరి రావు

కొండడు సిగ్గుతోనూ, అవమానంతోనూ, చేతకానితనంతోనూ కృంగిపోయి తల దించుకుని గుడిసెలోకి అడుగు పెట్టాడు.

అవయవాలు పట్టు తప్పినట్లు వేలాడుతున్నాయి. చేతిలో గొడ్డలి జారిపడింది. చిలక ముఖంలోకి చూడలేకపోతున్నాడు. కొండడి భుజంమీద చిలక చెయ్యి వేసింది.

"ఎందుకు వణికి పోతున్నావ్. ఆడ్ని నరికేశావా? నువ్వు మొగోడివి! పద ఆడి తలని పట్టుకొని ఎటైనా పారిపోదాం. లేకపోతే ఈ సరస్సులో బురదలో కప్పెట్టేద్దాం" అంది అప్రయత్నంగా తనూ వణుకుతూ.

"ఆ డ్ని చంపలేను ... చంపుదామని గొడ్డలి ఎత్తాను. చేతులు రాలేదు."

"ఏమీ! అలాగంటావేటి.... అవును నేను నీపెళ్ళాన్ని అవుతే కదా"

మధ్యలో మాటలు తుంచేస్తూ "చిలకా పద మనం ఇక్కడ నుంచి పోదాం. ఇక్కడుండలేం. ఎక్కడికైనా పోదాం. మన బ్రతుకు మనం బ్రతగ్గలం"

"ఎక్కడికి. ఎందుకు?" కొండడు ఎందుకు మాట మార్చాడో అర్థం కాక అంది చిలక.

"అదిగో ఆకొండలలోకి. నాకు విల్లు వస్తువుంది. వేట చెయ్యగలను. మనం అవీ ఇవీ పండించుకొని మనం బ్రతగ్గలం. ఆ కొండల్లో మనలాంటివాళ్ళు సాలా మంది ఉంటారు. అళ్ళలో కలిసిపోదాం. ఇక్కడ మనం మసల్లేం. మనకి ఆసరా లేదు" అన్నాడు ఉద్వేగంతో.

"ఏటి ఇస్త్రంగా ఉన్నాయి నీ మాటలు. ఆడిని సంపలేక పోయానంటున్నావ్. ఇక్కడ నుంచి పారిపోదాం అంటున్నావ్. ఇదిగో మాటలు మార్చక. ఆడు నన్ను చెడిపేశాడు. ఆడిని నేను ఒగ్గను. నీకు సేతకాకపోతే ఆ గొడ్డలిలాతే నేనే దారికాసి ఏటేసేస్తాను" అంది కసితో.

కొండడు చిన్న పిల్లవాడిలా ఏడుపు మొదలెట్టాడు. "చేతగాని లంజికొడుకుని— సవటని—నీ పగ తీర్చుకోలేకపోయాను" అని బెక్కుతున్నాడు.

"ఆడంటే నీ కంత బులపాటందేనికి? నీ తోటోడా? నీ ఊరోడా. నీ సుట్టపోడా.... లేక నీ బాబా?"

కొండడికి చివరిమాట ఛెళ్ళుమంది. "అవును" అన్నాడు శూన్యంలోకిచూస్తూ.

"అంటే?" గతుక్కుమంది చిలక.

"ఆడికి నేను పుట్టాను. పెద్దకాపు నా తండ్రి" చీకట్లో ఆకాశంమీద పరుచుకొన్న చుక్కల్ని చూస్తూ చెప్పాడు. "మొగుడు చచ్చి పోయిన తర్వాత ఈడు అడవిలో పనులు చేయిస్తున్నప్పుడు మా అమ్మని చేరదీశాడు. దానికి ఆశలు చూపించాడు. కడుపైపోయింది. దొంగచాటుగా నన్ను కన్నది. నేను భూమ్మీద పడగానే కన్నుమూసింది. ముసిల్ది గొల్లుమంది తగువుకు దిగింది. మా గూడెంలో ఆడంటేనే మొదట్నించి అందరికి మంటే. దురితం ఎక్కువ. కూలీలని కొట్టి తిట్టి నానా బాధలు

చిటుకులు

'పరధ్యానం'

ఆవిడ మతిమరపు చూస్తుంటే నాకు అంతులేని చికాకు

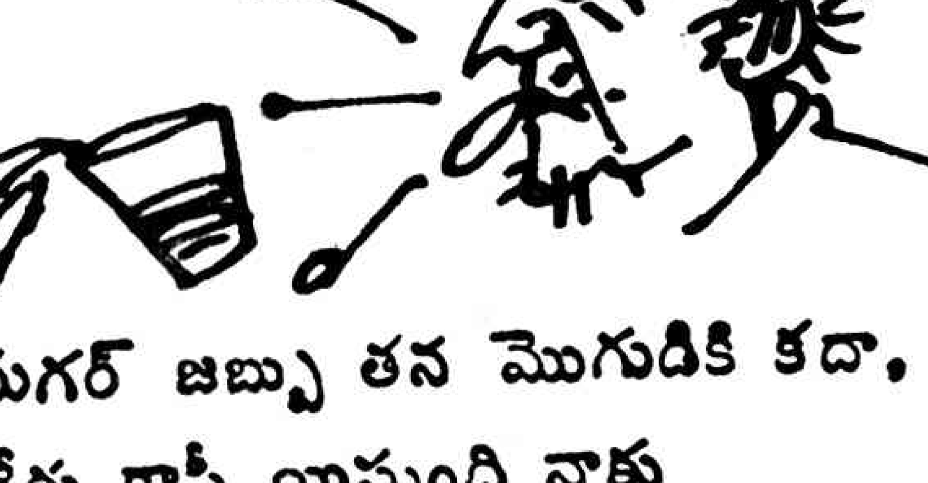

సుగర్ జబ్బు తన మొగుడికి కదా, చేదు కాఫీ యిస్తుంది నాకు

—భండారు పర్వతాలరావు

పెట్టేటోడు. ఈ సంగతి తెలిసిన తర్వాత కొండగూడెం ఓళ్ళు ఆడ్ని ఇంట్లోపెట్టి నిప్పెట్టేస్తామన్నారు. కులంతప్పు కట్టమన్నారు. ఇంత మోజాగోడు అందరూ తిరగబడగానే హడిలిపోయాడు. చంపేస్తారని భయం పట్టుకుంది. నన్ను కన్నందుకు పెంచి పెద్దజేస్తానని ఒప్పుకున్నాడు.

రానురాను ఆడికి అక్కడుండం మరీ కష్టమైపోయింది. అందుకే ఆపనులు ఒగ్గేసి నన్ను మాతల్లి తల్లి ఈముసిల్దాన్ని ఇక్కడకు తీసుకొచ్చాడు. నన్ను కూడాఒగ్గేసుండునే మోగాని ముసిలిది మాత్రం ఆడు పారిపోకుండా ఎప్పుడూ కనిపెడుతూనే ఉండేది. ఇక్కడకు వచ్చింతరువాత కూడా ముసిల్ది ఆడితో చాలాసార్లు జట్టీకి దిగింది. నా పేర ఆస్తి రాయమంది. లేకపోతే ఇక్కడ ఊరంతా ఆడిరంకు బయట పెట్టేస్తానన్నది. దాని నోటికి జడిసేటోడు. మమ్మల్ని ఇక్కడఉంచాడు. డబ్బు కూడా ఇస్తుండేవాడు. ఇదిగో అదిగో అంటూ ఆస్తి రాయటం అట్టాగే జాగుచేశాడు. ఒకపాలి నాను సూస్తుండగనే గుడిసెలో ఆడి

గొంతుకు పట్టుకొని పులి పిల్లలా ఏలాడబడింది—'రాస్తావా సంపేసేదా' అంది.

నా రోజులు బాగులేవు. ముసిల్దానికి ఉన్నట్టుండి జబ్బు చేసి రోజు తిరక్కుండానే చచ్చిపోయింది. సచ్చి పోయేముందు ఈ సంగతి అంతా నాకు చెప్పింది. 'నువ్వే ఆడి కొడుకువి. నువ్వే ఆడికి పుట్టావు. ఆ ఊర్లో సదువుకుంటున్నోడు సెంపుడోడు. ఎవడికి పుట్టాడో . ఆడికి ఆస్తి బదలాయించాలని చూస్తున్నాడు. దాన్ని

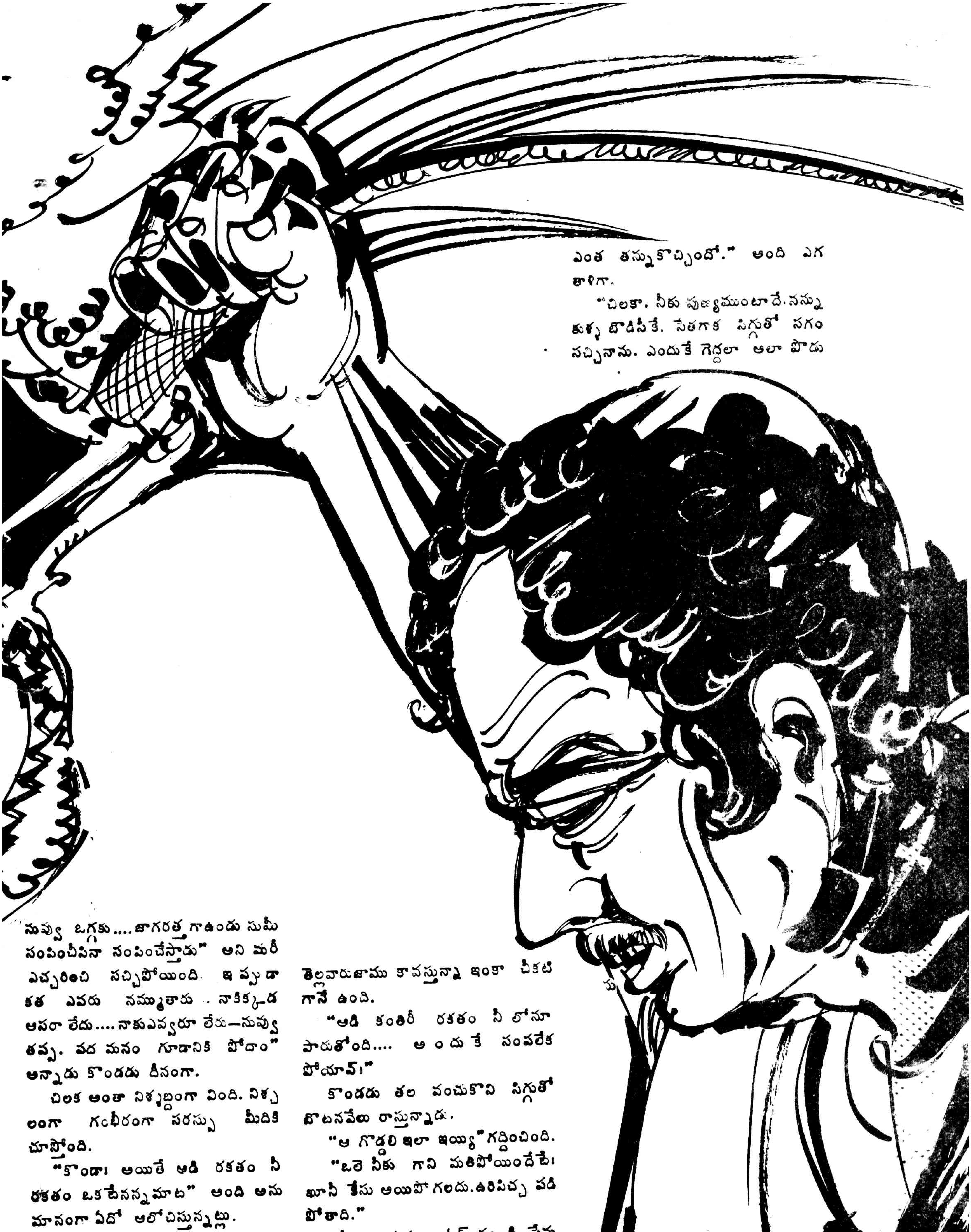

"ఎంత తన్నుకొచ్చిందో." అంది ఎగతాళిగా.

"చిలకా. నీకు పుణ్యముంటాదే. నన్ను తుళ్ళ బొడిసీకే. సేతగాక సిగ్గుతో సగం సచ్చినాను. ఎందుకే గెద్దలా అలా పొడు

నువ్వు ఒగ్గకు....జాగరత్తగాఉండు సుమీ సంపించీసినా సంపించేస్తాడు" అని మరీ ఎచ్చరించి సచ్చిపోయింది. ఇప్పుడా కత ఎవరు నమ్మతారు. నాకిక్కడ ఆసరా లేదు....నాకుఎవ్వరూ లేరు—నువ్వు తప్ప. పద మనం గూడానికి పోదాం" అన్నాడు కొండడు దీనంగా.

చిలక అంతా నిశ్శబ్దంగా వింది. నిశ్చలంగా గంభీరంగా సరస్సు మీదికి చూస్తోంది.

"కొండా! అయితే ఆది రకతం నీ రకతం ఒకటేనన్నమాట" అంది అనుమానంగా ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లు.

బేస్తవల్లెలో కోళ్ళు కూస్తున్నాయి.

తెల్లవారుజాము కావస్తున్నా ఇంకా చీకటిగానే ఉంది.

"ఆది కంతిరీ రకతం నీ లోనూ పారుతోంది.... అందుకే సంపలేక పోయావ్!"

కొండడు తల వంచుకొని సిగ్గుతో బొటనవేలు రాస్తున్నాడు.

"ఆ గొడ్డలి ఇలా ఇయ్యి" గద్దించింది.

"ఒలె నీకు గాని మతిపోయిందేటి! ఖూనీ కేసు అయిపోగలదు. ఉరిపిచ్చ పడిపోతాది."

"నీకు కాదుగదా! ఓశ్ తండ్రిప్రేమ

చుకు తింటావ్- పోనీ ఆ గొడ్డలితో ఒక్కసారి నన్ను నరికెయ్యి."

కొండడి బిరుసు తేరిన జుత్తులోకి వేళ్ళు పెట్టి తల నిమిరింది నవ్వుతూ. నాలుగు తన్ని నిస్సహాయంగా నిల్చున్న చంటిపిల్లాడిని ముద్దుచేస్తున్న తల్లిలా.

"చిలకా! రేపు చీకటిపడ్డాక ఒచ్చెయ్. పడవలో పారిపోదాం."

"ఒస్తాను. నీతోనే ఒస్తాను. తీసి కెళ్ళవుగాని.గాని రేపు నా కోసం సూడకు. వీలుచూసుకొని నేనే కబురంపుతాను. నన్ను లేవదీసుకుని కొండల్లోకి పోదువు గాని. నీ బాబులాగ నన్ను ఒగ్గివు కదా" అందినవ్వుతూ. "వస్తానూ" అని కొంత దూరం నడిచి రివ్వున పరుగెత్తుకొని వెనక్కి వచ్చి "కొండా అవునుగాని. నాకు బిడ్డపుడితే ఆడు నీ కొడుకా. మరి నీ తమ్ముడా?"

"నీగ్గాని శకాలం ఎత్తిందేటి" అన్నాడు కోపంగా.

అగ్నిపర్వతం పేలి నిప్పురవ్వలు చిట్లుతున్నట్లు పగలబడి కిసుకిసుమని నవ్వుతూ పరుగెత్తింది. అవి క్రోధం. అనుమానం. అవమానంతో కలిపిన అర్థంకాని వెర్రినవ్వుల్లా ఉన్నాయి.

"నీ కోసం చూస్తుంటానూ" అన్నాడు కొండడు మసగ చీకట్లో పరుగెత్తుతున్న చిలక్కి చెయ్యూపుతూ.

నవ్వులు దూరమౌతున్నాయి. చుక్కమ్మ జాతరలోని డప్పుల వాయిద్యాలు తారాస్థాయి నందుకొంటూ స్పష్టస్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి.

9

రాత్రంతా కొండడికి నిద్రపట్టలేదు. ఏవేవో ఆలోచనలు మనస్సుని కెలుకుతున్నాయి.

గుడిసె బయటికి వచ్చి నిల్చున్నాడు. పొగమంచు దట్టంగా మేఘంలా సరస్సునీ పరిసర ప్రాంతాలనీ కమ్మేసింది. గుడిసె చూరుల్లోనుంచి మంచు బొట్లు టప్ టప్ మని పడుతున్నాయి. కన్ను పొడుచుకుని చూచినా ఎదుటివస్తువు కన్పించటం లేదు. అంతా తెల్లటి మంచుమయం. సన్నని ఇసకలా మంచు చినుకులు శరీరాన్ని సూదుల్లా గుచ్చుతున్నాయి.చెట్లమీదినుండి ఎండుటాకుల మీదన పడుతున్న మంచు బొట్లచప్పుడు ఆ నిశ్శబ్దంలో స్పష్టంగా వినిపిసున్నాయి

నిరాశ. నిస్పృహ. కసితో కుమిలి పోతున్న కొండడికి ప్రకృతి కూడా తన మీద కత్తి కట్టినట్లు కనిపించసాగింది. ఆ క్షణం తెల్లటి మంచుదెయ్యాలు అప్యాయంగా గొంతు నులిమివేసి. నిశ్శబ్దాలోయల్లోకి తోసిపోతున్నట్లు. ఎన్నడూ లేని భయంతో కంపించిపోతున్నాడు. తను పెరిగిన ఈ వాతావరణం. సరస్సు. చెట్లు చేమలు మనస్సులో వికృతరూపం దాల్చి తనమీద కసితో విరుచుకుపడుతున్నట్లు భావించాడు.

పిచ్చెత్తిన ఏనుగుకి కలిగిన విధ్వంసక ఆలోచనల్లాంటివి బుర్రను దొలిచేస్తున్నాయి. పడవ తీశాడు. ఎందుకో ఎక్కడికో తెలీదు. కసిగా గెడ తొక్కుతున్నాడు. సరస్సుమీద కమ్మిన మంచుమేఘంలో నుంచి పడవ పరుగులు తీస్తోంది. దారి కనిపించటం లేదు. పిచ్చిగా గడ్డిని. గుబుర్లని తోసుకుంటూ తూగుతూ పరుగెత్తుతోంది. మంచుకి తడిసిన రెక్కల్ని దేగ విదిలించుకుంటూ ఒక మూల నక్కి కూర్చుంది.

పల్లెలో కోళ్ళు కూస్తున్నాయి. లేగ దూడలు అరుస్తున్నాయి. కొండవాలున తాటిచెట్ల శిఖరాలు మెలమెల్లగ మంచు ముసుగులోనుంచి మసగ్గాకనిపిస్తున్నాయి. సరస్సుమీద మంచు రానురాను పల్చబడుతోంది. నీటిపిట్టలు పిచ్చిగా అరుస్తున్నాయి. తూర్పున వెలుగు.చూస్తుండగానే చిక్కబడుతోంది. ఆకాశం రంగులు మారుస్తోంది మంచు కరిగి తెరలుతెరలుగా విడిపోతోంది. నీటి బాతులు కరుగుతున్న పొగమంచులోనుంచి గుంపు గుంపులుగా ఎగురుతూ కొండ మలుపు వయిపు వెళ్తున్నాయి.

వెలుగులో మెల్లిగా అక్కడక్కడా నాచుగుబుర్లు. చేపల వేటకి బయలుదేరిన పడవలు నీటిమీదఒక్కొక్కటీ సాక్షాత్కరిస్తున్నాయి. కొండడి పడవ సరస్సుమీద నల్లటి చుక్కలా కనిపిస్తోంది.ఉషోదయపు కాంతి కిరణాలు నులివెచ్చగా విడుతున్న మంచు పగుళ్ళలోనుంచి సరస్సుమీద పసిడి రంగుల్ని విరజిమ్ముతున్నాయి.

బాగా ఎండెక్కింది- కొండడి పడవ పరుగెత్తుతూనే ఉంది.

-మధ్యాహ్నం అయింది. కొండడి పడవ ఇంకా పరుగులు తీస్తూనే ఉంది. గమ్యం లేదు.అడ్డుతగిలిన తీగల్ని.గడ్డినీ. దుబ్బుల్నీ గొడ్డలితో నరుకుతున్నాడు.వల వేసిన బుట్టల్ని.మావుల్నీ చీల్చుతున్నాడు. తనకే అర్థంకాని అయోమయ పరిస్థితిలో వెర్రిపీరులా పడవని పరిగెత్తిస్తున్నాడు. నడినెత్తిని సూర్యుడు చురచుర మంటున్నా వేళ తెలియడం లేదు. ఆకలిదప్పులు లేవు- ఒకటే పరుగు- పడవలో నెత్తురు. ఒళ్ళంతా నెత్తురు. తలపైకెత్తి చూశాడు. దేగ గాలిలోనే కొంగని ఢీకొని పడవలో తెచ్చి గోళ్ళతో గుండెల్ని చీల్చి.ముక్కుతో కంఠాన్ని పీకుతోంది. పెద్దకాపు కంఠం ముడి కొండడికి జ్ఞాపకం వచ్చింది. "సంపేయ్! నీ ఇష్టమొచ్చినట్లు సంపెయ్. ఇక్కడున్న పిట్టల్ని. పురు

గుల్ని, మనుషుల్ని అందరినీ సంపేయ్. రేపు సిలకతో కలిసి దూరంగా పోదాం" అని గాలిలో దేగని హెచ్చరిస్తూ అరిచాడు.

ఉద్రేకంతో, పూర్తి జబ్బసత్తువతో వేసిన గెడలకి పడవ నీటిమీద ఎగురుతూ పరుగెత్తుతోంది, గెంతుతోంది, ఒరిగిపోతోంది. దేగ రక్తపిశాచంలా ఎగిరే పిట్టల్ని దెబ్బమీద దెబ్బ తీస్తోంది. తేలే చేపల్ని మెరుపు వేగంతో తన్నుకుపోతోంది. పడవలో విందారగించుతోంది. కొండడి భుజంమీద వాలుతోంది. కొండడు, దేగ ఇద్దరూ రొప్పుతున్నారు. ఒకరిది చేతకాని ఆవేశం. మరొకరిది విజయావేశం. మధ్యాహ్నం దాటిపోయింది. కొండడు పడవ మళ్ళించి సముద్రం మొగవైపు నడిపిస్తున్నాడు.

అంతవరకూ చురచుర లాడుతున్న ఎండ హఠాత్తుగా చల్లబడింది. ఆకాశం నలువైపులా గుడగుడమని ఉరుములు. తేమగాలులమీద ఊగుతూ నల్లటి నీటి మేఘాలు పరచుకుంటూ పెనవేసుకుంటున్నాయి. ఉన్నట్లుండి ఒక్కసారి ఆకాశం అంతా మేఘావృతమైంది.

మబ్బు పట్టిన ఆకాశం ప్రతిఫలిస్తున్న సరస్సు మసకబారి దీనంగా ఉంది. తెల్లటి కొంగలు నీటి మబ్బుల్లోంచి గుంపులు గుంపులుగా ఎగురుకుంటూ, అరుచుకుంటూ పోతున్నాయి. నీటి కాకులు, తురాయిపిట్టలు సరస్సు మీది నుంచి లేచి సరుగుడు చెట్ల మీద కూర్చుంటున్నాయి. వర్షాగమనం పసిగట్టిన నీటి పిట్టల అలికిడి తగ్గింది చల్లగాలి రివ్వున వీస్తోంది. కొండడి పడవ సముద్రం మొగ వైపు ఎదురుగా వెళ్తోంది. పడవ వేగం మందగించింది. గెడ భారంగా పడుతోంది. తిరిగి పోవడం ఇష్టం లేక పిచ్చి పంతంతో పడవని ఎదురు నడుపుతూ సముద్రం మొగ చేరుకున్నాడు. అర్థం లేని పంతం. చీకట్లు ముసురుకుంటున్నాయి. మేఘావృతమైన ఆకాశం క్రింద చీకటి కరిగించిన తారులా పేరుకుపోతోంది.

కొండడు సముద్రం మొగ దగ్గర పడవని నిలిపాడు. తన జబ్బ సత్తువునూ, విజయాన్ని, పంతాన్ని అభినందించుకున్నాడు. మనస్సు కాస్త ఊరట పడింది.

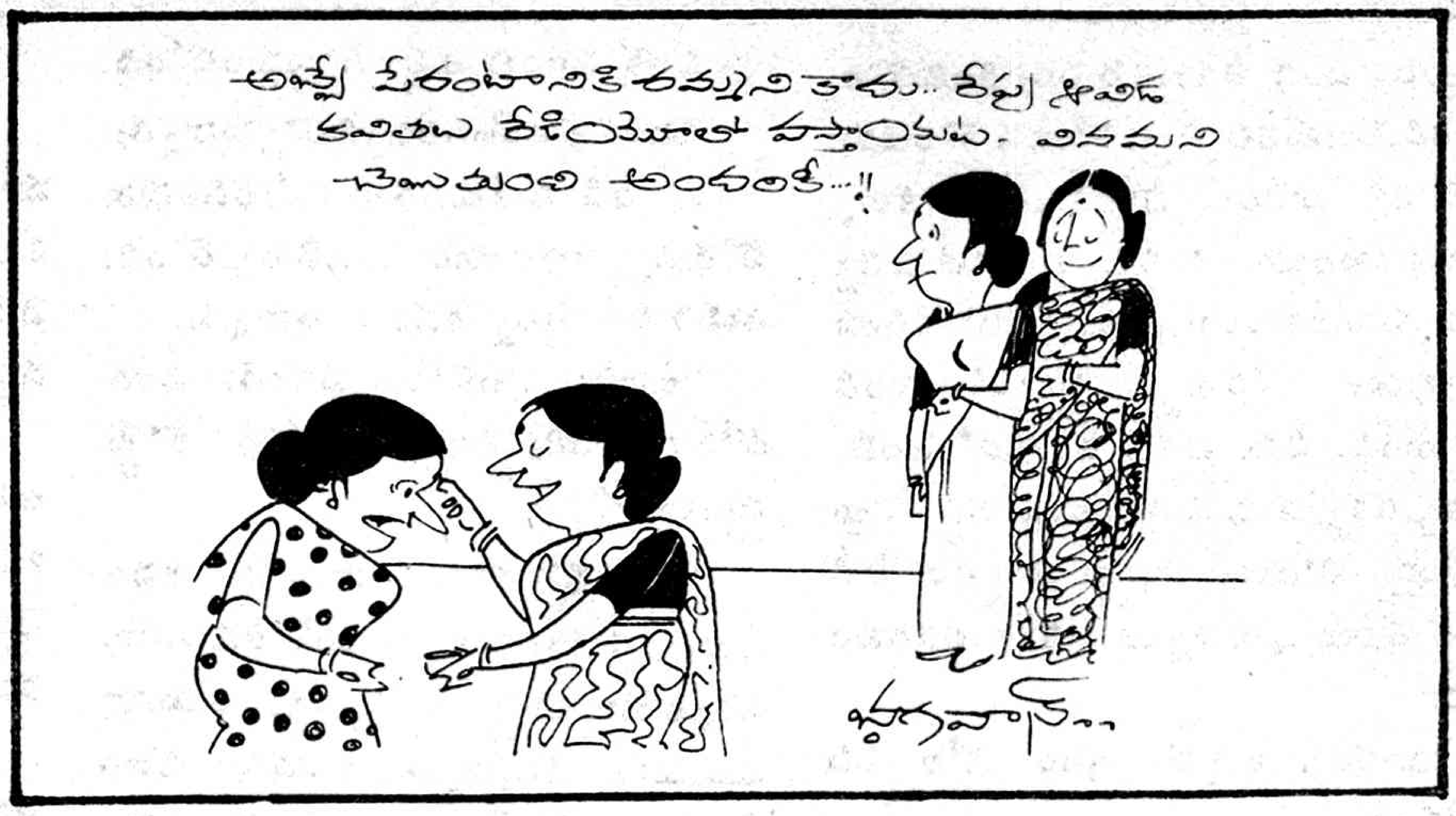

ఈ లోకంలో పడ్డాడు. "రేపు చిలక వచ్చేస్తాది. బేగి ఇంటికి చేరాలి" అనుకున్నాడు....ఒకటి రెండు చినుకులు పడ్డాయి

మెరుపు మెరిసింది - పొంగుతున్న సముద్రం తళుక్కుమంది.

దూరాన పిడుగు పడింది-కొండల్లో శతఘ్నులు మ్రోగినట్లు.

కొండడు పడవ తిప్పి ఇంటి ముఖం పట్టాడు సరుగుడు తోటల్లో దూరంగా ఎండుటాకుల మీద పడుతున్న వర్షపు చినుకుల శబ్దం రానురాను దగ్గరౌతూ, గాలిఊళలతోనూ, సముద్రపుహోరుతోనూ కలిసి విసురుగా తెరలా టపటపమని రివ్వున ఒక్కబిగిని నలువైపులా కమ్ముకుంటూ సరస్సు మీది నుంచి దూసుకుపోయింది వర్షం. తెరలు తెరలుగా కొడ్తోంది. కొండడు తడిసి ముద్దయిపోయాడు చీకట్లో సముద్రం శివమెత్తినట్లు ఇసక మేటల్ని కోసుకుంటూ సరస్సులోకి కట్టలు తెంచుకొని దూసుకొచ్చింది. ఆ ఊపుకీ కొండడి పడవ ఎత్తుగా లేచి బోల్తా పడింది. దేగ తప్పించుకొని చీకట్లో రెక్కలు కొట్టుకొంటూ క్రీచ్ క్రీచ్‌మని అరుస్తూ దిక్కుతోచక ఎగురుతోంది. కొండడు నీటిలో మునకలేస్తూ కొట్టుకుపోతున్న పడవని గెడని చీకట్లో దేవిదేవి పట్టుకున్నాడు. ఉప్పునీరు కళ్ళల్లోకి నోటిలోకి పోయి వికావికలై పోతున్నాడు బలాన్నంతా కూడ గట్టుకొని మునుగుతూ తేలుతూ పడవని తిరగేసి నిలబెట్టి ఎక్కి కూర్చున్నాడు. దేగ కొండడి వీపు మీద వాలి రెక్కలు కొట్టుకుంటూ చీకట్లో తమాయించుకొంటోంది.

ఉరుములు, మేఘాలలోనుంచి కొండచిలువలు వలకల నాలికల్ని సరస్సు మీదికి చాస్తున్నట్లు, మెరుపుల చీలికలు చీకట్లను చీల్చుకుంటూ, గుండెలు అవిసిపోయే పిడుగుల ఫెళఫెళలతో వాతావరణం అంతా ప్రళయ వర్యశంగా ఉంది.

గెడ వెయ్యకుండానే పడవ పరుగెత్తుతోంది.

ముక్కమ్మ జాతర ఫలితమా అన్నట్లు కుంభవృష్టి.

చీకట్లో పడవని అదుపు చేసుకుంటూ చచ్చీచెడీ గుడిసె చేరుకున్నాడు. పడవని కట్టి కొక్కెంలో అమర్చిన గొడ్డలి తీసుకొని, దేగని తీసుకొని గుడిసెలో ప్రవేశించాడు.

అంతకు ముందున్న ఆవేశం, కోపం ప్రకృతితో పడిన ఘర్షణలో చాలామటుకు ఉపశమించింది.

'తెల్లారగనే విముక్తుడ్ని అవుతాను' అనుకొంటూ పడుకున్నాడు. చిలక రాక కోసం కలలు గంటూ బయట హోరు గాలి జోలపాటతో నిద్రపోయాడు.

వేలాడుతున్న వెదురు బద్ద మీద నిల్చున్న దేగ గాలికి ఊగుతూ మెరపు మెరిసినప్పుడల్లా కిటికీలోనుంచి చీకట్లోకి నిక్కి నిక్కి చూస్తోంది.

10

రాత్రంతా ఎడతెరిపి లేకుండా కురిసిన వర్షం ఉదయానికి తగ్గిపోయింది. ఆకాశం నిర్మలంగా కడిగినట్టుంది. బాగా పొద్దె

క్కింది. ఎండ తీక్షణతని సంతరించుకొంటోంది.ఆదమరచి నిద్రపోయిన కొండడు లేచేసరికి బారెడు పొద్దెక్కింది. కళ్ళు నులుముకుంటూ గుడిసె బయటకి వచ్చి ఒళ్ళువిరుచుకుంటూ సరస్సుమీదికి కలియ చూశాడు. సరస్సు వర్షానికి నిండి పోయింది. నీరు బురద రంగులో ఉంది. అక్కడక్కడ మునిగిపోయిన గడ్డి, రెల్లు గుబుర్లు, పొదలు, కొడలు మాత్రం నీటి మీద తలలూపుతున్నాయి. పడవలుతిరగటం లేదు.

దూరంగా ఒడ్డున జనం గోల విని పిస్తోంది.

నిద్రకళ్ళల్లోకి పడుతున్న ఎండకి చెయ్యి అడ్డంపెట్టుకొని ఒడ్డువైపుచూశాడు. జనం గుమిగూడి ఉన్నారు అటు ఇటు పరుగెత్తుతున్నారు అందరి చూపులు సరస్సుమీదే ఉన్నాయి. కొండడు కూడా పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళాడు. కొండడ్ని చూడగానే జనంలో సంచలనం. పెద్దకాపు కూడా ఉన్నాడు.

"చిలక చచ్చిపోయింది.నీటిలో మునిగి బలవంతాన పేణం తీసేసుకుంది" ఎవరో అన్నారు.

"చేపలేటకి ఎల్లేతలికి శవం తేలు తోంది. గచ్చయిపోయి పడవ తిప్పి పారొచ్చేసినాను"

....

కొండడు మాట్లాడలేదు....చైతన్యం కోల్పోతున్నట్లు కళ్ళు గాజు కళ్ళలా శూన్యం లోకి చూస్తున్నాయి. నిర్జీవ శిలా ప్రతిమలా ఉండిపోయాడు.

చిలక మారటి తల్లి గొల్లుమంటోంది.

పెద్దకాపు ముఖంతిప్పనిల్చొనున్నాడు.

కొండడి మంచుగడ్డలా ఘనీభవించుకు పోతున్న హృదయం బరువెక్కుతోంది. ఊపిరి పీలుస్తున్న శవంలా ఉన్నాడు.

"శవాన్ని తీసుకొద్దాం పదండి. ఎండ జోరుగా ఉంది. ఇప్పటికే వాసన కొట్టే స్తుంటాది"

"ఆగండి" కొండడి గావుకేక. శవం దయ్యంగామారినట్లు అందరినీ తీక్షణంగా. వికృతంగా చూస్తూ ఒక్కొక్క అడుగూ ముందుకు వేస్తున్నాడు. అందరూ క్షణం సేపు నివ్వెర పోయారు. తర్వాత భయం భయంగా పక్కకి తప్పుకొన్నారు. అలా నడుస్తూ వెళ్ళిన కొండడు పెద్దకాపు దగ్గర ఆగాడు. పెద్దకాపు లేని ధైర్యం తెచ్చు కొని, బిగుసుకుపోతూ కొండడి కళ్ళల్లోకి సూటిగా, చూడలేక చూడలేక చూస్తున్నట్లు నటిస్తున్నాడు. కొండడి గుండెలు ఎగిరి పడుతున్నాయి. ఎవరూ మాట్లాడడంలేదు. అంతా నిశ్శబ్దం. అలా చూస్తున్న కొండడు హఠాత్తుగా తిరిగి గుడిసె వైపు పరుగెత్తాడు.అందరూ అర్థంకాక కొండడు పరుగెత్తినవైపు చూస్తున్నారు. గుడిసె లోకి వెళ్ళిన కొండడు మరుక్షణంలో గొడ్డలితో తిరిగివచ్చాడు. ఒడ్డున కట్టిన పడవని విప్పాడు గెడేసుకుంటూ సూటిగా వచ్చి జనం దగ్గర ఒడ్డున ఆగాడు. పడవ లోనుంచి గెంతి మోకాలు బురదలోనుంచి కసబిస నడుచుకుంటూ ఒడ్డెక్కి జనాన్ని తోసుకుంటూ పెద్దకాపు దగ్గర ఆగాడు. చేతిలో గొడ్డలి బిగుసుకుపోతోంది.

జనం ముందుకు రాబోతున్నారు.

"ఆగండి! ముందుకు రాకండి. నా మానాన్న నేను పోతాను. నాతో కూడా చిలక శవాన్ని తీసుకుపోతాను"అని చెప్పి వెనక్కి తిరిగి చేత్తో పెద్దకాపు ముఖం పట్టుకొని ఎత్తాడు.

"నేను ఎల్తున్నాను. బతికి పోయానని అనుకోకు. తిరిగొస్తాను. అప్పుడు నీ శవంతో తిరిగెళ్తాను" అని ఒక నెట్టు నెట్టాడు. పెద్దకాపు వెల్లకితల పడబోతూ తమాయించుకున్నాడు.

కొండడు వచ్చినంత ఊపుతోనే తిరిగివెనక్కివెళ్ళి పడవని తోసుకొంటూ ఎగిరి కూర్చొని గెడేస్తున్నాడు.

చిలక చావుకి, పెద్దకాపుకి, కొండడి ప్రవర్తనకి ఎవ్వరికీ అర్థంకాక అయో మయ పరిస్థితిలో చూస్తున్నారు. జనం చూస్తుండగనే పడవ దూరమౌతోంది. పడవని అనుసరిస్తూ కొండడి దేగకూడా ఎగురుతూ వెళ్ళటం జనం దూరంనుంచి చూస్తున్నారు.

11

ఆవలి ఒడ్డున పడవ దగ్గరౌతున్నది. గమనించిన రాబందులు రెక్కలు కొట్టు కొంటూ లేచాయి.

శవం బోర్లా నీటిమీద తేలుతోంది. వీపు పైభాగం మాత్రం బయటకి కనిపి స్తోంది.

ఈగలు జుమ్మున లేస్తున్నాయి.

రాబందు గెంతుకుంటూ పరుగునవచ్చి రెక్కల బారచాచుకుంటూ నిక్కినిక్కి చూస్తోంది.

గాలి వీచినప్పుడల్లాశవం గబ్బుకంపు.

పడవ ఆగింది. కదులుతున్న నీటిలో శవం ఊగుతోంది. అలా చిలక శవాన్ని చూస్తునేచాలాసేపు పడవలో నిల్చొన్నాడు. సరస్సంతా పిచ్చిగా కలియజూశాడు. దుఃఖం గుండెల్లోనే ఇంకిపోయింది.

శవాన్ని ఎత్తి భుజానికెత్తుకొని పడ వలో పడుకోబెట్టాడు. ముక్కుని, చెవుల కొనల్ని చేపలు కొరికేస్తున్నాయి. శవం నోట్లోనుంచి, ముక్కులోనుంచి నీళ్ళు బొళ బొళ కారుతున్నాయి రాబందులు నకిలిస్తున్నట్లు అరుస్తున్నాయి.

దేగ యజమానిని గమనిస్తూ, శవం వాసనకి సన్నగా అరుస్తూ తలమీద వలయా కారంగా తిరుగుతోంది.

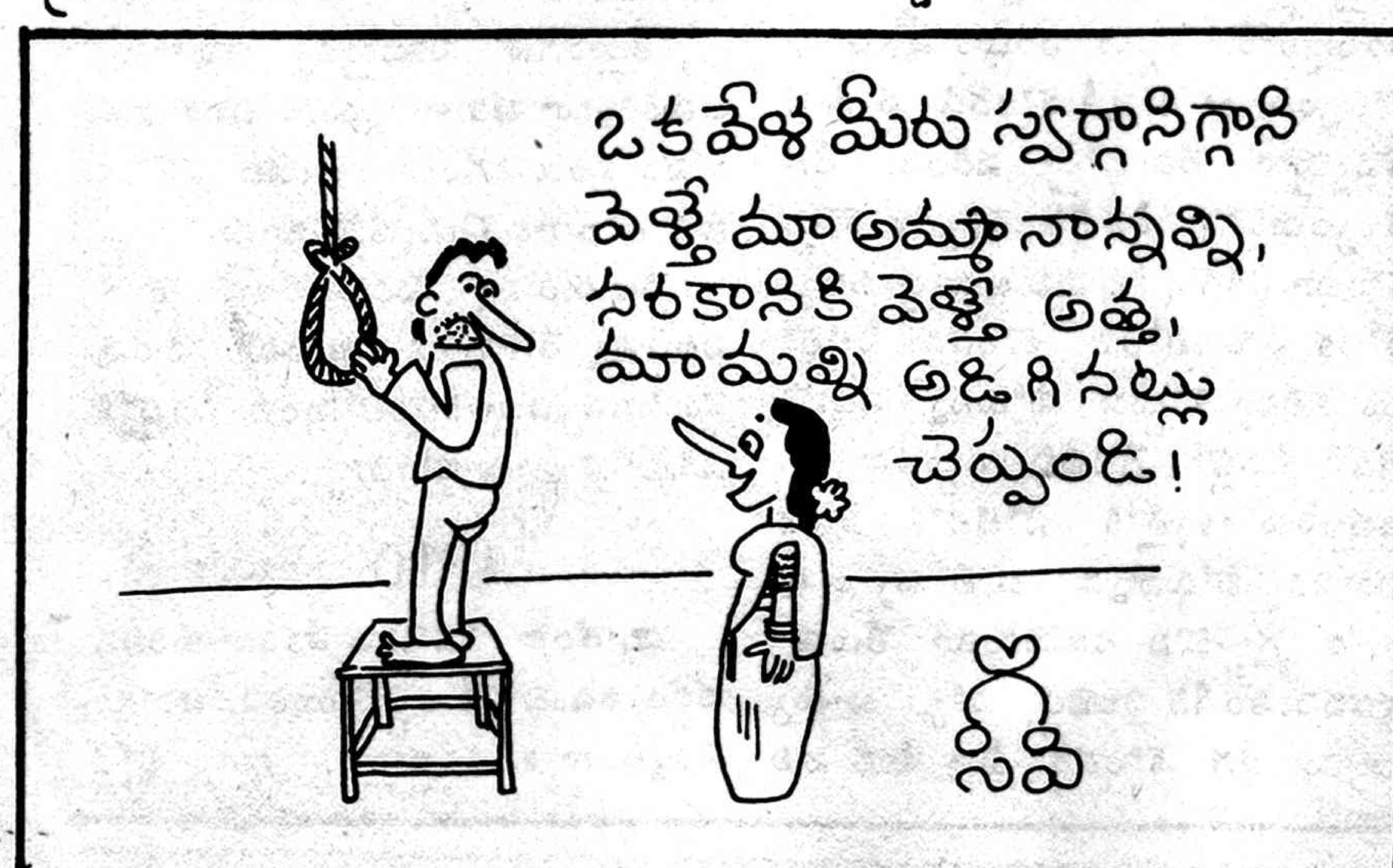

పడవ బయలు దేరింది. ప్రక్కన శవం. పడవని అనుసరిస్తున్న డేగ కొండల వైపు వెళుతున్నారు. ఒడ్డున వున్న జనం అలా చుక్కలా నీరెండలో దూరమౌతున్న పడవని చూస్తున్నారు.

కొండల మలుపులో పడవని వదిలేసి శవాన్ని భుజాన్నెత్తుకొని కొండదు రాళ్ళని దాటుకొంటూ తుప్ప అడవిలో అడుగు పెట్టాడు. పడవ గాలివాటుకి ఎటో పోతోంది.

శవం భుజంమీద వేలాడుతున్నది.

భుజంమీద వాలబోతున్న డేగని చేత్తో విదిలిస్తున్నాడు.

చుట్టూ కొండలు. సాయంకాలం నీడలు విస్తరించు కుంటున్నాయి.

శవాన్ని దింపి మొలలో గొడ్డల్ని తీసి కర్రలు కొట్టాడు. ఎండుపుల్లల్ని చితిగా పేర్చాడు. కర్రల్ని అమర్చాడు. శవాన్ని ఎత్తి చితిమీద బోర్లా పడుకోబెట్టాడు. చెదరిపోయిన చీరని గట్టిగా చుట్టచుట్టాడు.

లోయలో నీడలు చిక్కబడుతూ చీకటి లోకి జారుకుంటున్నాయి.

సరస్సుమీద అలుముకొంటున్న సంజె చీకట్లలో అస్తమిస్తున్న సూర్యుడి అరుణ కాంతి పుంజాలు చిక్కుకొని క్షణం సేపు చీకట్లో రక్తం పండినట్లు. నీటి అడుగునుండి మంటలు లేస్తున్నట్లు. చీకటి పొదలు అగ్నిపూలు పూస్తున్నట్లు ప్రకృతి భీకరాకృతిని దాల్చింది. సూర్యుడు దిగిపోయాడు—అంతా తిరిగి చీకటి.

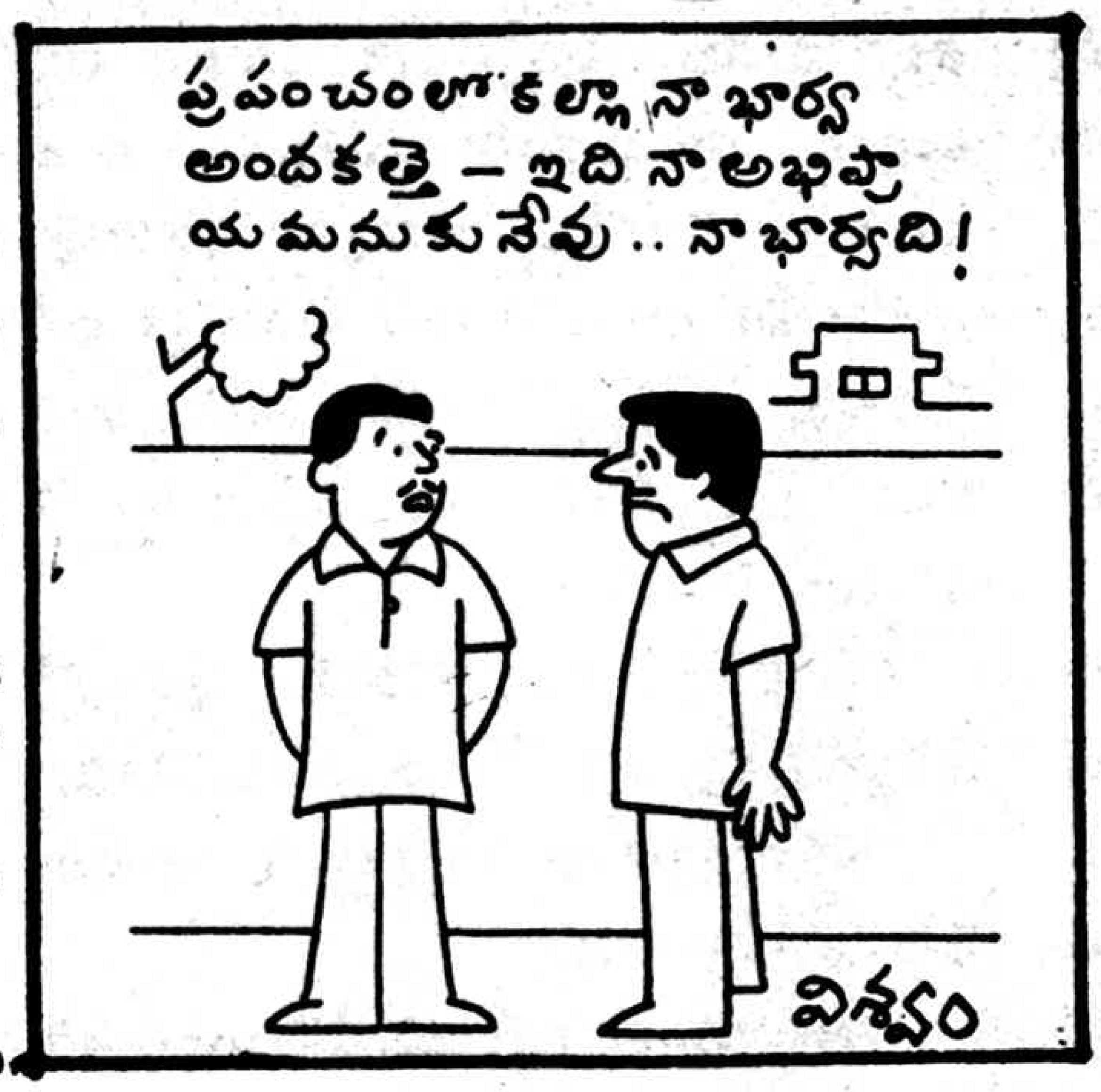

చితి చిటపటలాడుతూ రాజు కొంటోంది. పొగలోనుంచి నిప్పురవ్వలు ఉవ్వెత్తుగా లేస్తున్నాయి.

శవం కాలుతున్న కంపు గాలిలో తేలుతోంది.

కొండదు నిశ్శబ్దంగా పుల్లల్ని ఎగదోస్తున్నాడు. శవాన్ని తిప్పుతున్నాడు. కొవ్వు కాలుతూ మంటలు ఉండుండి భగ్గున లేస్తున్నాయ్. ఆ మంటల వెలుగులు, పొగల అంచున ఎగురుతున్న డేగ రెక్కల మీద పడి తళుక్కున మెరుస్తున్నాయ్.

శవం వాసన పసి గట్టిన దుమ్ముల గొండు పొదల్లో నుంచి వికృతంగా అరిచింది.

కొండదు దూరంగా కూర్చుని మంటల లోకి చూస్తున్నాడు. చిలక నవ్వుతెరలు మనస్సులో కదులుతున్నాయి. చుట్టూ కొండలు. ఎటు చూసినా శూన్యం. ఒంటరి కాదు.... ఒక్కసారి బావురుమన్నాడు. కొండలు కూడా గొంతుక చించుకొని ఏడుస్తున్నట్లు ప్రతి ధ్వనించాయి.

"క్లిర్! క్లిర్!" రుద్ధ కంఠంతో డేగకి ఈల వేశాడు.

డేగ భుజం మీద వాలి మారాం చేస్తోంది. దాన్ని ఆప్యాయంగా చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. రెక్కల్ని ముద్దాడాడు. "పో! ఎలిపోయే! ఒగ్గేస్తున్నాను. ఇన్నాళ్లి నువ్వు నాకు. నేను మరొకడికి బానిసలుగా

బతికాం. నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు తిరుగు" అని దాని కాలి ఇనప కొక్కెం తీసి గాలి లోకి ఎగరేశాడు. చీకట్లో మంట వెలుగులో అక్కడక్కడే తిరుగుతోంది కాని పారిపోలేదు. "నీయమ్మ... నీకు బానిస బతుకు అలవాటై పోయిందే. పొమ్మంటే పోవేమే" అని కసిగా రాళ్ళు తీసి దాని మీదికి పిచ్చిగా రువ్వుతున్నాడు. రాళ్ళని తప్పించుకొంటూ దేగ కనుమరుగైంది.

కొండడు కొండల వైపు బరువుగా అడుగులేసుకుంటూ నడుస్తున్నాడు. కాలు ముందుకు పడటం లేదు. ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి ఆఖరి సారిగా చిలక చితి వైపు చూశాడు. మంటలు లేని చితి పిల్ల గాలికి నిప్పులతో కణ కణలాడుతోంది. దూరం నుంచి కొడిగట్టిన సంధ్యదీప శిఖలా ఉంది.

బోర్లా సాష్టాంగ పడి చితికి దణ్ణం పెట్టాడు. లేచి నిల్చొని చేతిలో గొడ్డల్ని గాలిలోకి ఎత్తిపట్టి "నేను తిరిగొస్తాను. నీ పగ సాధిస్తాను" అని చితి మీద ప్రమాణం చేశాడు. గొడ్డలితో తుప్పల్ని, డొంకల్ని కసి తీరా నరుక్కుంటూ పరశు రాముడిలా కొండల్లోకి వెళిపోతున్నాడు.

రెక్కలు కొట్టుకుంటూ మెత్తగా కొండడి భుజానికి రాసుకొంటూ దేగ చీకట్లో గుడిసె వైపు ఎగిరి పోతోంది.

అది గమనించని కొండడు కొండల వైపు నడుస్తున్నాడు.

12

కొండడి గుడిసెలో ఆరాత్రంతా పెద్ద కాపు తన అనుచరులు తప్ప తాగి తూలు తున్నారు.

"ఒరేయ్! గంగా! ఆ కొండ నాకొడుకు తిరిగొస్తాడట" వికృతంగా ముఖం పెట్టి మింగుడు పడని సారా గుక్కని బలవంతంగా గుటకేస్తూ అన్నాడు పెద్దకాపు.

"రానీ! నా కొడుకుని సరస్సుకి బలే సేస్తాను. నా జబ్బ సత్తువ నీకు తెలీంది కాదు" అన్నాడు గంగడు సీసాని గాల్లోకి ఎత్తుతూ.

"ఏ కంతిరీ లంజీ కొడుక్కి పుట్టాడో అన్నీగాతకపుబుద్ధులే" అన్నాడు మరొకడు.

పెద్దకాపుకి నిషావదిలినట్లు ఆ మాటలు ఛెళ్ళున తగిలాయి.

"ఆడి మాట ఒగ్గేయండేహెయ్! ఆడి సంగతి మరిచిపోండి. మనం కుషీ చేసుకుందాం. ఇష్టం వచ్చినట్లు తాగండి. పుల్ ఫోర్స్ ఎక్కిపోవాలి" అన్నాడు గంగడు.

"ఆడు ఈ రాత్రే తిరిగి రాడు కదా" అన్నాడు గొణుక్కుంటూ పెద్దకాపు.

"ఆడు సచ్చినా ఆ కొండల్లోనుంచి ఈ రాత్రి రాలేడు. రేప్పొద్దుటే ఆడిని ఏట కుక్కలాగ కొండ కొండ గాలించేసి నీ పాదాల కాడ కట్టి పడేసి తరువాత చిలకని ఖూనీ చేశాడని కేసు బనాయించి బొక్కలో తొయ్యించెయ్యనూ" అన్నాడు గంగడు.

అందరూ గంగడి ప్లానుకు తెగమెచ్చుకుంటూ, వాడిని అభినందిస్తూ ఎడతెరిపి లేకుండా తాగుతున్నారు.

ఆ రాత్రంతా ఒకటే తాగుడు—తిట్లు బూతులు—వాంతులు, మూల్గులు. మత్తులో నిద్రలో పడిపోయారు.

తెల్లవారింది సరస్సుమీద పిట్టలు అరుస్తున్నాయి.

ఎండ పొడ కిటికీలోంచి గుడిసెలోకి పడుతోంది. ఒక్కొక్కరూ మెల్లగా లేచి బద్ధకంగా వికారంగా ఒళ్ళు విరుచుకుంటున్నారు.

చేపలవాళ్ళు సరస్సుమీద పడవల్లో వేట చేస్తూ తిరుగుతున్నారు.

తాటి చెట్ల సందుల్లోనుంచి గుడిసెలోకి పడుతున్న సూర్యకిరణాలు రానురాను వేడెక్కుతున్నాయి.

బాగా పొద్దెక్కింది. పెద్దకాపు మత్తు కళ్ళు సరస్సుమీద కలయజూస్తున్నాయ్. మిగతా వాళ్ళు ప్రక్కనే తాగుడుతో నీరసించిపోయి చతికిల బడి కూర్చున్నారు.

హఠాత్తుగా కిటికీలోనుంచి పడుతున్న ఎండకి ఏదో ఆకారం అడ్డుపడింది— చీకటి-వెలుగు. వెలుగు చీకట్లు రెప రెపలాడుతున్నాయి.

మత్తు కళ్ళతో అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు.

"క్రీచ్! క్రీచ్!.... క్రీ....చ్" ప్రేంక్రీంచుకొని ఘీంకరిస్తున్నట్లు పిట్ట అరుపు. ఒళ్ళు గగుర్పొడిచే అరుపు. రివ్వున దేగ కిటికీలోంచి దూసుకువచ్చింది—రెక్కల నీడలు గోడలమీద వికృతంగా గెంతుతున్నాయి.

రెక్కల చప్పుడు-దేగ అరుపులు.... రక్కుతోంది.... చీరేస్తోంది. కండల్ని పీకేస్తోంది.

అమ్మో! బాబోయ్.... చచ్చాను.... పట్టుకో—అరుపులు, కేకలు, మూల్గులు.

మెరుపుదాడి. తిరిగి మెరుపు వేగంతో కిటికీలోంచి దూసుకుపోయింది. సరస్సు మీదఅస్తవ్యస్తంగా ఎగురుకుంటూగాలిలా దూసుకుపోతోంది.

రక్తపు మడుగుల్లో పడి దేవుకుంటున్నారు పెద్దకాపు కళ్ళు చితికిపోయి బయటకు తన్నుకొచ్చి వేలాడుతున్నాయి.... రక్తం.... హాహాకారాలు........

దేగ సరస్సుమీద ఎగురుతూచూస్తుండగనే రాళ్ళని, గుట్టల్ని, అడవిని దాటు పట్టపగలుపొడిచిన తోకచుక్కలా సూర్యునికి అభిముఖంగా తూర్పుకొండల్లోకి అదృశ్యమయింది.

✻

ఫో.63188
సిటీ పబ్లిక్ స్కూలు
(ఇంగ్లీషు మీడియం)
విజయవాడ-8
L.K.G నుండి
10 వ తరగతి వరకు!
హాస్టలు, బస్సు సౌకర్యము కలదు!

సముచితమైన వ్యాఖ్యలకు
ఆంధ్రజ్యోతి
దినపత్రిక చదవండి!